

N°. 27. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

8de Møde.

Mandagen d. 4. April.

(Forts.).

Orsted (fortsat): Men jeg finder ogsaa dette Forslag i enhver Henseende aldeles uhensigtsmæssigt; thi, dersom der virkelig blev vedtaget et Forslag, som uden Biværelse bemyndigede til at iværksætte den Arvesfølgeordning, som er vedtagen i Londonertractaten, saa kunde det jo ikke give andet Resultat, end at Arveloven maatte gives saaledes, som Kongen har bebudet. Rigsdagen veed jo meget godt, hvorledes Regjeringen fortolker Londonertractaten, og uden Hensyn til, at jeg for min Deel er overbevist om, at denne Fortolkning er den eneste antagelige, saa kan Rigsdagen i det Dørligt, den veed, at Regjeringen fortolker Londonertractaten paa den Maade, og den giver Bemyndigelse til at udføre Londonertractaten, uden at tilføie nogen videre Bestemmelse, ikke vente Andet, end at Regjeringen udfører Londonertractaten paa den Maade, som den har erkjendt for at være den eneste rigtige. Der er vel heller Ingen, der tvivler om, at det er den eneste Fortolkning, som vil kunne gjøres gjældende i Europa (So!), og at enhver anden Fortolkning vil have tilfølgelse; at ogsaa den Forandring i Arvesølgen, hvori man er enig, aldeles ikke bliver iværksat. Naar man altsaa nu bemyndiger Regjeringen til at iværksætte den Forandring i Arvesølgen, som er vedtagen i Londonertractaten, saa kan man dog ikke gjøre Regning paa Andet, end at Regjeringen maa udføre det paa den Maade, som den i sit Budskab har forkyndt. Der er vel Adskillige i Rigsdagen, der have yttret, at denne Fortolkning ikke skulde være den rette; men disse enkelte Ytringer kunne dog paa

ingen Maade komme i Betragtning, naar disse Mænd ikke troste sig til igjennem en Afstemning i Rigsdagen at gjøre deres Fortolkning gjældende (Hør! So! Nei!). De enkelte Ytringer betyde jo aldeles Intet. Jeg maa derfor ogsaa henholde mig til, hvad der blev yttret af en æret Taler, at, dersom man skulde vedtage Forslaget, og det skulde have noget Virkeligt at betyde, saa maatte man nærmere forklare det og tilføie det, som synes at være Adskilliges Mening derom; uden dette anseer jeg det for aldeles Intet. Jeg kan derfor, naar jeg opfordres til at stemme desangaaende, ikke Andet end erklære, at jeg ikke stemmer. Jeg kan ikke sige Nei til dette Forslag; thi jeg kan aldeles ikke have Noget imod, at Kongen gjennemfører Londonertractaten, det er Noget, som jeg troer, at Kongen bør gjøre og maa gjøre; men jeg kan ikke bifalde Forslaget, forsaavidt det gaaer ud paa at omgaae det, der er Sagens Gjenstand, og forsaavidt det kan lægge Hindringer i Veien for en correctere og en til Hensigten mere svarende Beslutning. Jeg kan derfor hverken stemme for eller imod dette Forslag.

Clausen: Den Erklæring, som den høitærede Udenrigsminister idag har givet, har overtøyd mig om, hvor let man er udsat for Misforstaaelse ved at indlade sig paa Forklæring af Ministerens Udtalelser, selv naar de forekomme En at være aldeles klare. Der er imidlertid eet Resultat, som jeg troer i alle Tilfælde er vundet ved den høitærede Ministers tidligere Udtalelser, og som ikke igjen kan tages fra os; det er det: at det Spørgsmaal, om Rigsdagen, foruden sit Samtykke til den tractatmæssige Udførelse af Thronfølgeordningen, vil meddele sit Samtykke til Ophævelse af Danmarks Riges Arvelov, staaer som et